

'Wie kan iets vertellen over de Beatrijsstraat?'

door Anne-Rose Hermer

DELFSHAVEN - De Beatrijsstraat speelt in de Rotterdamse geschiedenis niet zo'n grote rol. Toch is het een straat met een rijk verleden en boeiend heden. Daarom is bewoonster Martine te Winkel bezig om voldoende materiaal te verzamelen voor het samenstellen van een boekje over 'haar' straat. Bewoners kunnen ook helpen met het boekje door hun verhaal te doen.

„In het gemeentelijk archief kon ik niet zoveel vinden over de Beatrijsstraat”, vertelt Martine te Winkel. Ze vond wel veel over de nabijgelegen Graaf Florisstraat en Heemraadsingel. Als je de Graaf Florisstraat inloopt vanaf de zijde bij de Beukelsdijk, dan is de Beatrijsstraat de eerste straat aan de rechterkant. Geen armoedig smal straatje, maar een hele nette straat die gebouwd is in de jaren twintig. Best een straat waar mensen van stand woonden.

De bewoners beschikten over centjes, alleen net niet genoeg om een chique adres zoals de Heemraadsingel te kunnen bekostigen. Een greep uit de collectie van bewoners

bestaat uit de directeur van een verffabriek, de directeur van Wasserij Franeker, een loco-burgemeester en opperrabbijn A.B.N. Davids. Laatstgenoemde woonde op nummer 32. Helaas is de opperrabbijn een van de zes miljoen joden die in de Tweede Wereldoorlog in concentratiekampen zijn omgekomen.

Bastiaan van Duin, een andere bewoner van de Beatrijsstraat op nummer 48, ontsnapte op een andere manier niet aan de Duitse bezetters. Hij deed verzetswerk en maakte deel uit van de verzetsgroep 'De 23 van Trouw'. De krant 'Trouw' was in de oorlog een krant van het verzet. Ondanks het gevaar dat er aan verbonden was, verspreidde Van Duin de krant toch. Dit heeft hem uiteindelijk op 9 november 1944 zijn leven gekost. Hij werd net als een heleboel andere actieve verzetsstrijders genadeloos doodgeschoten bij de Haagse Waalsdorpervlakte, waar op 4 mei de nationale dodenherdenking plaatsvindt.

In de periode na de Tweede Wereldoorlog werd de Beatrijsstraat populair bij mensen met een groot gezin. In de woning van Te Winkel woonde vroeger een gezin met 10 kinderen! De ruime woonkamer is niet altijd zo ruim geweest. Daarvoor moesten een aantal schotjes verwijderd worden, want het wa-

ren oorspronkelijk meerdere vertrekken. Die grote gezinnen met veel kinderen zorgden voor een hoop gezelligheid in de straat en voor voldoende maatjes om ondeugd mee uit te halen. Anno 2006 wonen sommige bewoners nog in hun ouderlijk huis, of daar vlakbij. Bovendien waren er winkels in de straat. Maar de winkelruimten zijn verloren gegaan. Sigarenzaak Beata werd opgevolgd door een kruidenier. Daarna stond het pand lang leeg. Tegenwoordig zit er een kinderdagverblijf.

Op een moment verpauperde de Beatrijsstraat. Alles ging bergafwaarts en werd alleen een plek voor mensen die een dealpand wilde beginnen. Daar werd halverwege de jaren tachtig een eind aan gemaakt. De woningen werden voor het luttele bedrag van drieduizend gulden verkocht, en er werd naar verluid door de makelaar hetzelfde bedrag verstrekt voor opknappingskosten. (Die lagen waarschijnlijk vele malen hoger. Natuurlijk is Te Winkel op zoek naar dergelijke klusverhalen). Momenteel worden vrijgekomen woningen van het WBR te koop gezet, alleen wel tegen een aanmerkelijk hoger bedrag dan destijds.

Tien jaar geleden zijn veel woningen in de Beatrijsstraat gerenoveerd. Er kwamen dubbele ramen in en de plafonds werden verlaagd.

Dat laatste betreft Te Winkel een beetje. In ieder geval zou ze voor haar boekje dolblij zijn met in huis genomen foto's van voor de renovatie, zodat je het verschil goed ziet. En natuurlijk allerlei andere foto's en verhalen. Het zijn juist de leuke verhalen van vroeger die Te Winkel nieuwsgierig hebben gemaakt.

Hoewel er geen winkels meer in de Beatrijsstraat zitten, zijn er wel bewoners met een woon/werk combinatie. Zo is er een communicatieadviesbureau gevestigd, een auraleres, een kunstenaar met een atelier aan huis en niet te vergeten atelier Sjoerd Diddens. Hier worden de pruiken en haarstukken gemaakt voor onder andere de musicals van Joop van den Ende.

De informatie over de Beatrijsstraat druppelt al aardig binnen bij Te Winkel. Maar ze is op zoek naar nog veel meer verhalen. Bijvoorbeeld over dat reggebandje dat in de jaren negentig regelmatig optrad. Hoe zat dat precies? Behalve verhalen zoekt Te Winkel ook naar sponsors en niet te vergeten iemand die haar helpt met het opzetten en bijhouden van de website over de straat. Wie meer wil weten kan e-mailen naar m.winkel5@chello.nl. Als er mensen zijn die hun verhaal niet zelf op papier kunnen zetten, dan is Martine te Winkel bereid om dit te doen.

Martine te Winkel maakt een boek over de geschiedenis van de Beatrijsstraat. Wie nog een mooie anekdote heeft, kan die aan haar vertellen

foto: Rob Kamminga